

Prěnja njedźela po tsjoch kralach.

Seženje **Luf. 2, 41—52.**

A jeho starschej pak khodzjeschtaj kóžde lěto do Jerusalema na jutrowny rócny czař. A jako wón dwanacze lět stary bě, džěchu woni do Jerusalema horje po waschnju teho rócneho czařa. A jako te dny dokonjane běchu a wonaj šo dom wróczišchtaj, wošta to džěcjo Jesuř w Jerusaleme, a Josef a jeho macz to njewjedzišchtaj. Wonaj šebi pak pomnyšlischtaj, šo šnadz je bjes towaršchemi, a pschindzeschtaj wo jeneho dnja puez, a pytaschtaj jeho bjes pscheczelemi a snajomnymi. Jako pak jeho nje namakaschtaj, wróczišchtaj šo, jeho pytajzj k Jerusalemu. A šta šo po tsjoch dnjach, namakaschtaj jeho w templu šedzo šriedza bjes wuezerjemi, šo wón jich požluchasche a jich wopraschowasche. A wšchitzj, liž na njeho požluchachu, džiwachu šo jeho rosoma a jeho wotmoltwjenta. A hdyž wonaj jeho wohladaschtaj, džiwaschtaj šo njemóžnje. A jeho macz džesche k njemu: Mój šyno, cžeho dla šy ty namaj tak sežinil? Šlaj, twój nan a ja šmój cze s tyschnej bolosczu pytalaj. A wón džesche k nimaj: Šhto je, šo štaj mje pytalaj? Njewěštaj wój, šo ja buez mam w tym, šhtož mojeho Wótza je? A wonaj njesrossymišchtaj to šlowo, kotrež wón k nimaj rēcjesche. A wón džesche s nimaj dele a pschindze do Nazaretha a běsche jimaj poddany. A jeho macz šhowa wschitke te šlowa w šwojej wutrobje. A Jesuř pschibjerasche na mudrosčzi a na lětach, a na hnadze pola Boha a cžlowjetow. Šamjeń.

To je šašo jene s njepschirunajomnje rjanych powjedanjow biblije, najlubšche powjedanje ša wjele džěczi, jenicžke powjedanje wo mlodoščzi našeho Knjesa, ale wono došaha, šo móžemy šebi prjódštajicž, fajka cžista krašnosčž je wulata